

at nogle af de største Kunstnere have givet deres Billigelse til dette Forslag, som det er kommet fra Regjeringen — jeg troer ikke, der er Spørgsmaal om det Forslag, der her foreligger, men om det, der er kommet fra Regjeringen — men jeg skal gjøre opmærksom paa, at vel omtrent ligesaa store Kunstnere have ønsket, at Forholdet skulde blive, som det er; altsaa i denne Henseende er der ikke nogen særlig Vanskelighed. Det, hvorpaa jeg her særligt vil henlede Opmærksomheden, er, at naar den ærede Minister har sagt, at den nuværende Fundats er bleven til ved Kongens Billie, i Overensstemmelse med den Behandling, som den iforveien var undergaaet ved Akademiet og i Ministeriet, saa ligger deri et Beviis for, at noget Eignende kan finde Sted igjen, og saaledes forstod jeg ogsaa den ærede Minister; men nu skulle vi vel lægge Mærke til, at Ministeren jo har en overordentlig stor Indflydelse paa Akademiet med Hensyn til de Beslutninger, som det kommer til. Naar Ministeren blot siger: For næste Finantslov foreslaaer jeg Tilsluddet fra Statskassen nebfat med 3, 4 eller 5,000 Rbd., hvis Akademiet ikke nogenlunde føier sig efter Regjeringens Ønske (Kirke- og Underviisningsministeren: Na!). Ja, det synes Ministeren ikke om, det er hele Sagen; han vil have en Afhjælpelse, tildeels imod en stor Deel, og jeg tør sige Fleertallet af Akademiets Medlemmer, og nu vil han bruge os til at hjælpe sig, for ikke selv at rage de gloende Kastanier ud af Ilden; men det er det, vi ikke skulle lade os bruge til; vi skulle ikke rage de gloende Kastanier ud af Ilden for Ministeren. Ministeren er Minister, for at have en Magt og en Billie, og han skal faae sin fulde Understøttelse, naar han kommer her og foreslaaer os at formindske Tilsluddet til dette uhygige og urimelige Akademi og forelægger os en nøiagtig Forklaring om, hvori dets Urimelighed bestaaer; thi saa ville vi være istand til at dømmes, om det ogsaa fortjener, at dette Tryk udøves paa det, ikke for at bestemme, hvorledes der skal handles i Enkeltighederne, men for i det Hele at faae Vedkommendes Billie til nogenlunde at føie sig. Jeg indrømmer, det kan være en ubehagelig Stilling for Ministeren, og at det er langt nemmere at lade os gjøre det

og sige: Nu kan det ikke være anderledes; men det er ikke den rette Vej; thi vi bør efter min Mening ligesaa lidt blande os i de Enkeltheder, som det ærede Medlem (Høgskole) her har ønsket, som vi skulle blande os i de Ting, som Ministeren ønsker. Den ærede Minister er nemlig i denne Henseende gaaet meget videre, idet han vil have, at vi ved et tilsyneladende lille Lovforslag skulle affætte Akademiet fra dets hele Indflydelse paa Skolen. Til Grund derfor ansøger han, at en saadan Forsamling kan ikke styre en Skole; men Forsamlingen kan vælge en Skolebestyrelse — den kan vælges for nogle Aar — og den kan saa bestyre Skolen. Naar man iøvrigt har sagt, at der skulde være en stor Besparelse ved det Forslag, der er stillet under Nr. 1, saa er det allerede gjendrevet, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. Jeg skal blot tilføie een Ting, nemlig, at bagved den tilsyneladende Besparelse ligger der et Haab om, at der igjen vil blive givet en heel Deel Mere ud paa Genifonden, idet vi faae tre Kunstnere færre paa fast Wage. Jeg siger ikke, at begge de to Herrer, der have stillet Forslaget, betragte det saaledes, men jeg troer, at den Ene af dem vil ikke ganske fornægte, at det er hans Ønske, at der kunde komme saameget Mere paa Genifonden, som der bespares ved, at et mindre Antal Kunstnere kommer paa fast Løn. Lad os forudsætte, at det gaaer igjennem, hvad der kan være meget rigtigt, at der for Fremtiden kun bliver tre Kunstnere ved Akademiet, som faae fast Løn, saa bliver der altsaa derved i det Hele tre Kunstnere færre, som faae fast Understøttelse. Man kan ikke sige om dem, at de have ladet os danske efter deres Pibe, men man kan sige om Mange af dem, at de have skaffet os en meget stor Nytte ved deres kunstneriske Fremstillinger, og det kan være ligesaa godt som Pibedands. Naar saa En eller Anden af os synes, at deres kunstneriske Virksomhed netop har været saaledes, at den har skyldgjort os, saa ville vi paa en mere eller mindre middelbar Maade søge at paatrænge dem Ministeren, og i saa Fald er det meget bedre, at de komme derhen, saa at sige, valgte af Akademiet og stillede i en bestemt Stilling, hvor deres Virksomhed kommer til Nytte. Jeg kan, netop efter hvad der er